

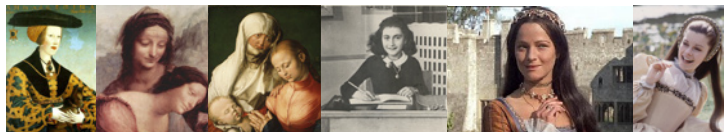
P O R T R E T Y I M I O N

W serii ukazały się:

01 Anna

02 Piotr

01

J a n G r z e n i a
ANNA

WYDAWNICTWO
nomen omen
KATOWICE 2010

[Kup książkę](#)

Typografia
Jan Grzenia

Redakcja i korekta
Jolanta Otfinowska

Copyright © by Jan Grzenia 2010
ISBN 978-83-62187-01-0

Seria wydawnicza *Portrety Imion*
Tytuł nr 1

www.nomen-omen.pl
www.portretyimion.pl

WYDAWNICTWO
NOMEN OMEN

Egzemplarze tego e-booka mają zabezpieczenia umożliwiające identyfikację kupującego. Zabezpieczenia te nie ograniczają możliwości korzystania z zakupionych książek. Rozpowszechnianie tego e-booka jest dozwolone tylko po uzyskaniu pisemnej zgody wydawcy.

[Kup książkę](#)

Spis treści

Pochodzenie imienia	8
<i>Anna</i> w Polsce	10
Sławne <i>Anny</i>	14
<i>Anna</i> w chrześcijaństwie	16
<i>Anna</i> w sztuce, filmie i literaturze	20
<i>Anna</i> jako źródło innych nazw	25
<i>Anna</i> w języku polskim	26
<i>Anna</i> w innych językach	27
Imieniny <i>Anny</i>	29
Ciekawostki o <i>Annie</i>	29
Popularność imienia w Polsce	29
Popularność imienia za granicą	32
<i>Anna</i> od strony tajemnej	33
Źródła ilustracji	34

Pochodzenie imienia

Anna to najpopularniejsze imię żeńskie w Polsce. Powstało z hebrajskiego wyrazu pospolitego *channah* [wym. hana], który oznaczał 'łaska'. W związku z tym pierwotny sens imienia tłumaczyć można jako 'pełna łaski'. Pod wpływem chrześcijaństwa imię przeszło do języka greckiego, następnie do łaciny, a później do wszystkich języków europejskich. Forma imienia bez litery *H-* na początku powstała na gruncie grecko-łacińskim.

Hanna to imię, które jest ściśle związane z imieniem *Anna*, lecz współcześnie z kilku powodów uznajemy je za odrębne.

Po pierwsze, zgodnie z etymologią może pochodzić bezpośrednio z języka hebrajskiego, w którym jest używane w wielu formach, np. *Chana*, *Channa*, *Channah*. W sensie etymologicznym *Hanna* to forma pierwotna, zaś *Anna* jest wariantem, który powstał później, w językach greckim i łacińskim. Największy wpływ na popularność

tego imienia wywarła jednak jego angielska forma *Hannah*. Wiadomo, że imię *Hannah* preferowali purytanie. Była to powstała w Anglii w 2. poł. XVI w. grupa chrześcijan propagujących surowy tryb życia, uznających wszelkie przyjemności za szkodliwe. Do ich podstawowych zasad należało studiowanie Pisma Świętego, co doprowadziło m.in. do uznania szczególnej wartości imion biblijnych, zwłaszcza tych, które znamy ze Starego Testamentu. Za sprawą purytan popularność zyskało też wiele innych imion, np. *Noah* (polskie *Noe*), *Samuel*, *Esther* (polskie *Eстера*), *Sarah* (polskie *Sara*).

1. Hebrajski zapis imienia.

Purytanie stanowili znaczną część wśród ludzi osiedlających się od XVII w. w Ameryce Północnej, a w związku z tym wywarli duży wpływ na religijność mieszkańców tego kraju oraz ich zwyczaje w zakresie nadawania imion.

Po drugie, forma *Hanna* mogła powstać pod wpływem języka niemieckiego, w którym jest znana i popularna od średniowiecza, a wieki średnie (XIV–XV w.) to okres pojawienia się i upowszechnienia u nas imion germańskich.

Po trzecie, imię to mogło ukształtować się na gruncie polskim. W gwarach polskich występują